

A NAGYKAPOSI MAGYAR KÖZÖSSÉGI HÁZ KIADVÁNYA, 9. évfolyam, 3. szám, 2021. december 8.

Elhunyt Kun Ferencz, a Rákóczi Szövetség alapítója és alelnöke

A Rákóczi Szövetség megrendülten és mély fájdalommal tudatja, hogy Kun Ferencz, a Rákóczi Szövetség alelnöke és alapítója 80. életévében, 2021. október 15-én elhunyt.

1989 márciusában társaival megalakította a Rákóczi Szövetséget, mely létrejöttének alap gondolatát már egy 1988. májusában megrendezett konferencián megfogalmazták. Kapcsolatteremtő és szónoki képessége révén ő lett a szervezet alelnöke és mindenese. Élete végéig elkötelezetten dolgozott a felvidéki magyarság ügyéért. Nagy tudású, széles látókörű, barátságos, nemes lelkű, szerény EMBER volt. Vallotta, hogy a magyar nemzet egységes és oszthatatlan,

a közösséget és a közös érzést össze kell kötni. Szerepet vállalt a szellemi értékek felkarolásában és a helyi érdekességek őrzésében, éltetésében. Rendszeres felvidéki látogatásai alkalmával előadásokat tartott a legkülönbözőbb témákban, legyen az történelem, irodalom, természet vagy sport. Élettörténetének egy szakaszát „Privát ösvény – Naplótöredékek...1988-2001” című könyvében örökítette meg.

A Rákóczi Szövetség megalapításában vállalt szerepéért valamint a felvidéki magyarság támogatásáért, kulturális életének fejlesztése érdekében kifejtett munkája elismeréseként 2020. március 15-én megkapta a Magyar Érdemrend Lovagkeresztje kitüntetését. Emberi nagyságára vall, hogy a díj átvétele alkalmából így nyilatkozott: „Tanultam tőletek, becsültek és szerettek benneteket.”

A nagykaposi Magyar Közösségi Házban 2017 novemberében „Fociológia – minden, ami foci” címmel tartott előadást a nemzetközi és a magyar labdarúgást érintő kérdésekről, majd 2019 februárjában az ő közbenjárásával és részvételével ellátogatott hozzánk Balczó András, minden idők legeredményesebb öt-tusázója, a Nemzet Sportolója. A nagy érdeklődést kiváltó és jó hangulatú előadásokra elkísérték barátai: Lukács Ferenc, a Rákóczi Szövetség alapító tagja és a Ferencváros örökös szurkolója valamint Ricardo Vallejo, volt spanyol labdarúgó. Az előadások után baráti, szeretetteljes beszélgetés alakult ki és kölcsönösen hálásak voltunk a Teremtőnek a találkozás létrejöttéért.

Emlékét örökre megőrizzük!

- szerk. -

Reményik Sándor: Mi mindig búcsuzunk

A csöndtől, mikor hang zavarta fel,
A hangtól, mikor csendbe halkul el,
Minden szótól, amit kimond a szánk,
Minden mosolytól, mely sugárzott ránk,
Minden sebtől, mely fájt és égetett,
Minden képtől, mely belénk mélyedett,
Az álmainktól, mik nem teljesültek,
A lángjainktól, mik lassan kihűltek,
A tűnő tájtól, mit vonatról láttunk,
A kemény rögtől, min megállt a lábunk.
Mert nincs napkelte kettő, ugyanaz,
Mert minden csönd más,
- minden könny, - vigasz,
Elfut a perc, az örök Idő várja,
Lelkünk, mint fehér kendő, leng utána,
Sokszor könnyünk se hull, szívünk se fáj.
Hidegen hagy az elhagyott táj, -
Hogy eltemettük: róla nem tudunk.
És mégis mondom néktek:
Valamitől mi mindig búcsuzunk.

EGYÉNILEG EMLÉKEZTEK MEG IDÉN A „MÁLENKIJ ROBOTRA” ELHURCOLTAKRÓL

A járványügyi helyzet kedvezőtlen alakulása miatt a Csemadok Nagykaposi Alapszervezetének vezetősége úgy döntött, hogy idén nem tartanak közös, nyilvános megemlékezést a nagykaposi Elhurcoltak emlékére állított kopjafánál. A szervezet a közösségi médián keresztül felhívást tett közzé, melyben arra kérte az emlékező vágyókat, hogy egyénileg látogassanak el az emlékhelyre és mondjanak el egy imát, vagy gyűjtsanak mécses az elhurcoltak emlékére.

Október 30-án a Csemadok Nagykaposi Alapszervezetének és az Erdélyi János Vegyeskarnak a vezetősége szűk körben elhelyezte az emlékezés koszorúit a kopjafánál. A szervezetek nevében Bálint Annamária, Mihók Gábor, Baloghné Domonkos Malvin, Kórka Terézia és Bacskai László koszorúztak.

-szerk-

Családi nap, vásár és színi előadás – őszi programkavalkád a Magyar Házban

Az újabb járványhullám árnyékában ugyan, de szeptember 25-én ismét gyerekektől, családoktól és vásári hangulattól volt hangos a Magyar Ház udvara. Az intézményt működtető Nagykapos és Vidéke Társulás a Csemadok Nagykaposi Alapszervezetével karöltve Családi napot tartott régióink érdeklődő közönségének.

A szombati rendezvény a Bethlen Gábor Alap jóvoltából kézműves és háztáji termékek vásárával kezdődött a ház vásárudivarán. Bodrogi, Ung-vidéki és magyarországi termelők érkeztek portékáikkal: házi készítésű mézzel, lekvárral, berkenyével, szárzész-tákkal, paprikakrémmel, édesburgonyával, sajtkülönlegességekkel, gyertyákkal, kézzel varrott sálakkal, gyermek ruházzal, kézműves játékokkal, táskákkal, ékszerekkel, asztaldíszekkel, mézeskaláccsal. Míg a felnőttek vásároltak, addig a gyerekek az udvaron népi játékokkal játszottak a nagykaposi magyar óvoda pedagógusainak felügyeletével. Fekete Krisztián mellett hangszerekkel ismerkedhettek a gyerekek, Karát Eszter, vagy másként az Eszterhéj pedig énekes, mozgásos és képzőművészeti foglalkozást tartott nekik, mely a Kisebbségi Alap támogatásából valósult meg.

Egyik különleges pillanata volt a Családi napnak, amikor az udvaron lévő összes gyermeket a magasba

emeltük. Ugyanis idén mi is csatlakoztunk a Három Királyfi, Három Királylány Mozgalom és a Család-barát Magyarország rekordkísérletéhez. Szeptember 25-én, 11 órakor egyszerre, egyidőben emeltük magasba gyermekeinket több száz más magyarországi és határon túli szülővel, felnőttel együtt. A rekordkísérlet célja volt demonstrálni, hogy a gyerek a legnagyobb érték, a boldogság forrása. Családban élni jó! A gyermekemelését követően a legkisebbekkel Jakab Krisztina foglalkozásvezető Ringatózott és játszott.

A Családi napot a Magyar Közösségi Házban a Boráros Imre-Színház tagjainak előadása zárta. Istennel a hazáért címmel láthattunk egyfelvonásos drámát a Rákóczi Ferenc vezette magyar szabadságharcról. A főbb szerepekben Boráros Imre Kossuth-díjas művész és Petréc Anna színművésznőt láthattuk. A társulat a drámát eredetileg a 2019-es II. Rákóczi Ferenc-emlékében tervezte bemutatni, de a turné a világjárvány miatt csak idén szeptember 22-26. között tudta megtartani. Őt helyszínen láthatta Királyhelme, Borsi, Csicsér, Nagykapos és Kaposkelecsény közönsége. Az előadások helyszínválasztása nem volt véletlen, hiszen a fejedelem iránti tisztelet, a magyar főnemes kultusza szülőföldjén a legerősebb.

Vályi Edit

Emlékezés

A Csemadok Nagykaposi Alapszervezete 2021. október 23-án fátylas felvonulással és gyertyagyújtással emlékezett meg az 1956-os forradalom és szabadságharc hőseiről és áldozatairól.

A megemlékezésen résztvevők a városháza előtti Turul emlékműnél gyülekeztek 17:30-kor, majd a Fő utcán keresztül fátylakkal vonultak a Magyar Közösségi Ház udvarán álló 56-os emlékoszlophoz. Itt Kiss Kólos mondott ünnepi beszédet, melyben kiemelte, hogy bár az a bizonyos határ elválaszt minket Budapesttől, mi magyarok, mindenütt a Kárpát-medencében magunknak nevezzük ötvenhatot. Az egybegyűltek elnékeltek a himnuszt és elhelyezték a megemlékezés mécseseit. Ezt követően megtekintették az 1956-os emlékszóbat, mely olyan látványelemekkel próbálja bemutatni a forradalmat, amelyek elsősorban a fiatalokat szólítják meg.

Gabri Kornélia

Negyedszázada a közösség szolgálatában

Immár fennállásának 25. évfordulóját ünnepelte a Csemadok mellett működő Erdélyi János Vegyeskar. A köszöntő sorok a szeptemberi jubileumi ünnepségen hangzottak el.

Kedves Dalostársak!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntöm Önöket a szívünknek oly kedves Erdélyi János Vegyeskar 25 éves jubileumi ünnepségén. Örömteliblebb felkérés ritkán kap az ember, minthogy sajátjait köszöntse, és éppen az éneklés kapcsán, hisz ugye énekelni jó, mert aki énekel, és az is, aki azt hallgatja: boldog. Sokan úgy tartják, hogy az ének hatványozott imádság, az élet egy különleges csodája. S valóban mindannyian éreztük már, hogy lelkeség és szellemiség van az énekekben, a legeszköztelebb művészet, ugyanakkor a közösségi ereje fölülmúlhatatlan. Hisz van-e annál csodálatosabb, ha hangszerünknek az emberi hangot tekintjük?

Szokolay Sándor Kossuth –díjas zeneszerzőnk azt írja egy helyen: „Akiben van tehetség, köteles azt kiművelni a legfelsőbb fokig, hogy embertársainak mennél nagyobb hasznára lehessen. Mert minden ember annyit ér, amennyit embertársainak használni, nemzetének szolgálni tud.”

Nos, ha ez így van, márpedig így van, akkor az Erdélyi János Vegyeskar 25 éves szolgálatával példaértékű csodát tett le az Ung-vidéki, a felvidéki, és mondjuk ki bátran, az egyetemes magyar nemzet asztalára.

Kedves Barátaim!

Az embernek sok fontos és értékes tulajdonsága van. Ezek egyike a visszaemlékezés képessége. Fontossága mellett ez hasznos és előrevívő is, hiszen a múlt tapasztalatai gazdagítják, színesítik a jelent és alakítják a jövőt; a múlt hibáiból való okulás menti meg az embert a jövő botlásaitól.

Az emlékek – mindamellett, hogy tartalmasabbá teszik az életünket – alkalmat adnak a múlt és a jövő átgondolására is. Gondolom, amikor 25 évvel ezelőtt egy pár akkori fiatal ember eldöntötte, hogy kórust alapít, bizonyára egyikük sem gondolta, hogy erről a döntésükről 25 évvel később ünnepélyes keretek között, ilyen létszámban és ilyen meghatóan fogunk emlékezni, hisz azt hiszem a meghatódottság az ami elsősorban most mindnyájunkat átjár.

A jó közérzetű közösség kialakítása, a hagyományok megőrzése, az elődök munkájának megbecsülése véleményem szerint mindig is erőssége volt a kórusnak. Az idő, mint mondják nagy úr, s ez nem csak az őszülő halántékon mutatkozik, sajnos vannak olyan meghatározó egyéniségek a kórusnak, akik már az égi kórusból követik és segítik földi követőik munkáját, de az örökemlékű Munyik István, Taraszovics Mária,

Miczák Bertalan, Diószegi Zoltán, Sziránc István, Barkó Zsigmond örökös tagságot kaptak kórusunkban.

Ez a rendezvény Önökről szól elsősorban, de szól minden résztvevőről és a közönségről, mert a zene szép és örök, de még inkább szép és nemes dolog, amikor embereket, közösségeket fog össze. Különösen igaz ez napjainkban, amikor sokszor csak az érdek vagy csak a kényszer szorítja rá a felvidéki magyarokat az együttműködésre. Éppen ezért minden elismerés és köszönet az Önöké, akik ezen mindig felül tudtak emelkedni és évek óta odaadással művelik a kórusmozgalmat. Ez a találkozó pedig legyen segítségünkre abban, hogy mindannyian átérezhessük az együvé tartozás örömét.

Legyen tehát ez a mai este az egymásra figyelés és a reménység öröme, érezzük, hogy mikor ünneplünk régóta szunnyadó, elfeledettnek hitt érzések törnek fel bennünk, hogy sorsunk bár földi ösvényen kanyarog, de lépteinket mégis égi jelek vezérlik.

Jó szórakozást kívánok, még egyszer Isten éltesse az Erdélyi János Vegyeskart köszönjük az elmúlt 25 évet, és gratulálunk!

Gabri Rudolf

a Csemadok Erdélyi János Területi Választmányának elnöke

Kemencével bővült a Magyar Közösségi Ház udvara

Idén már második alkalommal valósult meg az augusztus 20-i ünnepi megemlékezés előrendezvényeként a nagykaposi Magyar Közösségi Házban egy szimpatikus új kezdeményezés, Ung-vidék kenyereinek közös elkészítése Kenyérműhely keretében. A foglalkozáson a lelkes résztvevők dagasztottak, kelesztettek, kenyércipót formáltak, miközben az asszonyokat kísérő gyerekek/ unokák figyelmét érdekes gyermekprogramokkal kötötték le a szervezők. A megkelt tésztákat sajnos ezidáig nem volt módjuk a helyszínen megsütni, kemence híján a résztvevők hazavitték és otthon sütötték meg Ung-vidék településeinek kenyereit.

A Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. Nemzeti Újrakezdési Programjának köszönhetően jövőre már a Magyar Közösségi Ház kemencéjében sült ki az új kenyér. A támogatás eredményeképpen az intézmény udvarán egy többkenyeres hagyományos búbos kemence épült. Az elkészült kemence lehetőséget ad további kültéri, gasztronómiával is kapcsolatos közösségi események megvalósítására, kemencés ételek készítésére. Bízunk benne, hogy kemencénkben sok magyar kenyér fog sülni és rendezvényeink alkalmával sokan fognak kellemes melege mellett üldögélni.

Vályi Edit

Lefutottam a Miskolc-Kassa Ultramaraton

Tervezés és az előkészületek

Már egy évvel ezelőtt megfogalmazódott bennem, hogy szeretnék egy ultramaratoni távot is teljesíteni. Eredetileg 2021 áprilisára volt kitűzve a Miskolc-Kassa Ultramaraton megrendezése, amit a járványhelyzet miatt először szeptember 25-ére majd november 6-ára halasztottak. Úgy terveztem, hogy ha megrendezik, mindenképpen belevágok. S bár szeptembertől mind Szlovákiában, mind Magyarországon romlott a járványhelyzet, de szerencsére nem akadályozta meg azt, hogy 2021. november 6-án eljőjjön eddigi hosszútávfutó pályafutásom csúcsa, a Miskolc-Kassa Ultramaraton. A táv 115 km. Utánanévezve az interneten megtudtam, hogy ultramaraton előtt 3-4 héttel felkészülés gyanánt ajánlatos egyhuzamban 50 km-t lefutni lehetőleg hat órán belül, amit három és fél héttel a verseny előtt a nagykaposi szlovák alapiskola futópályáján teljesítettem. Egy kör 250 m, 50 km teljesítéséhez ezt kétszázszor kell megtenni. Kellett hozzá némi jó értelemben vett örültség, hogy éjjel előtt tíz perccel nekifogjak a köröknek, de 5 óra 57 perc alatt lefutottam a kétszáz kört. Nem számoltam azzal, hogy hajnalban sokkal hidegebb van, mint napközben, így a víz, amit magammal vittem frissítés gyanánt, egy idő után annyira jéghideggé vált, hogy ihatatlan volt. A tervemről nem szóltam senkinek, mert nem szerettem volna, hogy bárki is megpróbáljon lebeszélni róla. Úgy voltam vele, hogy a legrosszabb dolog, ami történhet, hogy a sok km után majd érzem egy sérülés előszelét és akkor kénytelen leszek feladni vagy esetleg kicsúszok a 15 órás időlimitből és leintenek. S mi lehet a legjobb, ami történhet? Az, hogy sikerül lefutnom a 115 km-es távot –amiben nagyon bíztam és ez lehet majd életem legnagyobb élménye. Hogy miért? A hosszútávfutás iránti szenvedélyem, a kitartásom és a megalkuvást nem tűrő küzdőszellemem végett, s ezekhez jött a jól sikerült felkészülés. A szüleim technikailag mindent bebiztosítottak számomra, hogy november 6-án korán reggel Miskolcon, a Városház téren rajtvonalra tudjak állni. Szállást foglaltak előző estére a rajt közelében, elvittek Miskolcra és a verseny alatt két frissítőpont közt is biztosítottak nekem vizet és némi ennyivalót, közben folyamatosan szurkoltak.

2021. november 6-a

A versenyt megelőző estén és aznap reggel a miskolci szálláson már volt bennem némi izgatottság. Reggel hatkor még sötétben volt a rajt Miskolcon. Olyan érzéseim voltak, hogy kell ehhez azért némi mazochizmus. Szombaton reggel hat előtt ahelyett, hogy otthon aludnék jó mélyen, Miskolcon arra várakozok mínusz egy fokban, hogy lefussak 115 km-t. Nem kicsit szür-

reális élethelyzet. A rajtot megelőző percekben ment egy hősies, feltűzelő zene. Közben egyesével szólítottak minden futót név szerint a rajtvonalra. Ezek olyan érzést keltek bennem, mintha kis koromtól fogva csak erről álmodoztam volna, mintha csak az lenne életem értelme, hogy egyszer majd lefutom a Miskolc-Kassa 115 km-res ultramaraton és most végre eljött a nagy nap.

Miskolcot elhagyva már volt egy érdekes terep. Lefele a lejtőn bokáig érő sár, ahol nem tudtam futni, hanem egyensúlyoztam, nehogy hanyatt essek a sárba. Végig jól teltek a kilométerek. A 36. km után jött egy hosszú szerpentin és csak vánszorogtam felfelé, de valahol nagyon a lelkem mélyén azt is élveztem. Egy pillanatra sem merült fel bennem az, hogy feladjam. Még verseny közben kétszer is könnyeztem a meghatódottságtól a sokadik km-nél. Ezek a pillanatok olyan 70, 80, 90 km után lehetnek. Úgy éreztem ez a mennyország. Katartikus érzés volt az, hogy túl vagyok ennyi sok km-n és még mennyit le fogok futni. Közben kicsit ott volt bennem az is, hogy jó lenne már célba érni. Nagy erőt adott a frissítéseknél a szülők buzdítása. A kékeddi frissítőpontnál szintén plusz energiákat mozgósított, hogy a királyhelmeci váltócsapat név szerint engem buzdított, pedig addig nem ismertem őket személyesen. Csodás érzés volt több mint száz km lefutása után már Szlovákiában a gyönyörű naplementét látva futni. Az Alsómislye és Kassa közötti szakasz veszélyes volt, koromsötétben nagy forgalomban futottunk az országúton. Szerencse, hogy a távnak kb. a felétől együtt futottam az ózdi Iház Veronikával. Verseny közben megismerkedtünk és hol csendben futottunk egymás mellett, hol beszélgettünk egymással. Így jobban teltek a km-k, s együtt futva ezen a veszélyes szakaszon jóval kisebb volt bennem a félelemérzet. Egy ideig az egri Kormos Katalin Kitti is együtt futott velünk, de ő Göncnél leszakadt tőlünk. A 75. km után nagyon nyugodt voltam, mert már a maratoni távtól is kevesebb volt hátra. Gondoltam innen már fél lábbal is célba érek. A rajtnál még sötét volt, jóval a célba érésem előtt meg már sötét. Volt benne minden, amit csak el lehet képzelni. Faluk, városok, szántóföld, bokáig érő sár, mezei út, szerpentin, domb, lejtő, országutak, bicikliút. Végig jól álltam időben. 15 ó volt az időkorlát. A 100. km-nél 10 óra 48 percnél jártam. Éreztem, hogy innen már sima. Végül nem is 115, hanem 116,5 km-re jött ki a táv. Ilyen sok km-nél már mindegy is az a plusz másfél km. 12 óra 45 perc alatt értem célba. 42 futó vágott neki egyéniben, ebből 22 ért célba. Én a 12. helyen végeztem. Átlagban 6 perc 35 másodperc alatt futottam le egy km-t a 116,5 km-es távon.

Futótársam az utolsó szakaszon nagyon megnyomta a tempót. Ezzel húzott engem is. A 111. km-t 5 perc 55 másodperc alatt futottuk le. A végén már nagyon vártuk a célt. A célba éréskor olyan katarzist éltem át, mint még soha. Az érzést, hogy megcsináltam, hogy a korán reggeli rajttól mostanáig csak futottam. Képekben megjelent előttem a rengeteg település és terep. Nehéz felfognom ezt az egészet. Néha nem is tudom, hogy álmodtam-e csak, vagy ez az egész tényleg megtörtént.

S hogy milyen érzés volt teljesíteni a 115 km-es távot? Lehetetlenség rá jelzőket találni, még mindig a hatása alatt vagyok. Még most is repít engem a mindennapokban. Amikor e sorokat írom, már két hete vagyunk a verseny után, de még mindig könnyeket csal a szemembe, ha visszagondolok rá. A verseny alatt rengeteg érzés zajlott le bennem, volt, hogy párhuzamosan teljesen ellentétesek. Nem vagyok sem író, sem költő, így nem tudom valóságosan leírni ezt az élményt és ezt az érzést, ami a mai napig tart bennem. Nem kérdés, hogy futok még ultramaraton életem során. Az ultra egy teljesen más világ. Ezt most átéltem. Tényleg csak az tudhatja milyen érzés, aki futott már ekkora távot. Mivel a járványhelyzet végett hónapokig nem voltak futóversenyek, így rengeteg sportoldalon leírták, hogy "2021 a sport szemszögéből is borzalmas év", közte kizárólag futással foglalkozó oldalon is. Én idén teljesítettem öt maratont, a kassai békemaratonon 5 perc 47 másodperccel javítottam meg egyéni rekordomat, s várakozáson felüli időeredménnyel, 12 óra 45 perc alatt teljesítettem életem során először a 115 km-es Miskolc-Kassa Ultramaraton. Sport szemszögéből még sok ilyen „borzalmas” évet kívánok magamnak.

Gabri Lóránt

Eseményeink képekben

A leleszi premontrei apátság története

a 2014. júniusi számban megkezdett könyv folytatása

Az esemény sarkalatos fordulópontra volt Norbert életében. 1115-ben visszavonult Siegburg kolostorába, és kapcsolatba került néhány reformra törekvő személlyel, Kunó és Rolduci Richer apátokkal és Luitolf remetével. Élete ekkor egészen új irányt vett. Frigyes, kölni érsek elé járult, kérte diakónusi és papi felszentelését. Bár az érvényes egyházjog tiltotta, végül mégis megkapta, amit kért. Az ünnepségre elegáns díszes ruhában jelent meg, amit ott mindenki szeme láttára levetett, és átcserélt egy durva bőrből készült, egyszerű öltözékre, derekára vezeklő övet kötött. Így jelképezte, hogy szakított régi életmódjával. Eladta minden vagyonát, és ennek árát egyházi jövedelmeivel együtt szétosztotta a szegények között. Vándorprédikátorként járta az országot, s mindenhol igyekezett a fellazult egyházi fegyelmet visszaállítani a papság körében. Ő maga az egyszerű apostoli szegénység életformájában élt. Reformtörekvései miatt sok ellenséget szerzett, ezért elhagyta Németalföldet és Franciaországba ment. Hírnevét már ismerték, így Bertalan laoni püspök szerette volna támogatásával egyházmegyéje vallási életét megújítani. Ezért felkérte, hogy Laon városának környékén alapítson monostort. Megnézve a felkínált helyeket, Norbert a Prémontrének nevezett völgy mellett döntött. Itt egy kis kápolnát talált, amely mellé építették a monostort.

Társainak Szent Ágoston (354-430), hippoi püspök életszabályát tette kötelezővé. Ez 1121-ben történt. A szerzetesek a kolostori elmélyedést, önmegtartóztató, szemlélődő életmódjukat kiegészítették a társadalomban az emberek közötti működéssel is, hogy tanúságot tegyenek az evangéliumról, hirdessék a hitet, küzdjenek a bűn és gonoszság ellen. Norbert továbbra is vándorszónok akart maradni, anélkül, hogy egyetlen apátsághoz kötötte volna magát. Az premontreiek életmódja nagyon gyorsan elterjedt. Egymást követték az alapítások, és gyakran már fennálló közösségek is átvették a premontrei reformokat. 1126-ban a pápa jóváhagyta az alapítást, mint új szerzetesrendet. Első monostoruk helyéről vették premontrei nevüket.

Norbertet még ebben az évben Magdeburg érsekévé választották. Ez volt életének második fordulópontja. III. Lotthart, tanácsadójaként, el kellett kísérnie utazásaira, és részt kellett vennie az udvari és birodalmi gyűléseken. Meg akarta újítani a magdeburgi egyházmegyét. Ezzel új ellenségeket is szerzett magának, mivel visszakövetelte az egyházi birtokokat, és egyházmegyéjének káptalanját rendtársainak akarta adni. 1129-ben még felkelés is támadt ellene, amelyben majdnem az életét veszítette.

A II. Ince és II. Anaklé közt támadt egyházszakadás idején Norbert az első között állt II. Ince oldalára. Rómában is járt, hogy a pápát visszahelyezzék jogaiba. 1132-1133 között néhány hónapon keresztül Itália főkancellárjának tisztségét is viselte. Legyengülve tért vissza Magdeburgba. Itt halt meg 1134-ben. 1582-ben XIII. Gergely pápa avatta szentté. Ünnepe 1620-ban vették fel a római kalendáriumba.

Szent Norbert ránk maradt képei és szobrai nem történeti hitelességű alkotások. Többnyire monstranciával¹ ábrázolják, ami pedig ellentmondás. Különösen az ellenreformáció korában az Eucharisztia szentjének tekintették Norbertet.

A rend már alapítása után hamarosan három ágra oszlott:

1. A férfi, örökfogadalmas, felszentelt papok kanonoki rendje.
2. Az örökfogadalmas nővérek, kanonisszák rendje.
3. A segítő testvérek és nővérek csoportja (laikus testvérek és nővérek).

A szerzetesek viselete fehér reverenda fehér skapulárával és széles fehér övvel.

Az alapító, mint prédikátor, sokfelé járt Nyugat-Európában, és lelkes hirdetője volt Mária tiszteletének és a szeplőtelen fogantatás tanításának. Ezért választotta rendjének viseletéül a fehér öltözéket, mint a tisztaság jelképét.²

¹ oltáriszentség
² Diós 1984, Gömbös 1993

A premontreiek Magyarországon

Mária Terézia adományaként a magyar nyelvterület szerzetesei kék övet viselnek. Egyházi szertartásoknál a reverenda anyagából készült fehér gallért veszik fel. Angliában fehér kanonokoknak, hazánkban fehér papoknak hívják a rendi tagokat. Kolostoraikat prépostságoknak nevezik.

Hazánkba az első szerzetesek Prémontreből érkeztek 1130-ban, még a rendalapító életében. Norbertet rokoni szállak fűzték Szent Lászlóhoz. Feltételezések szerint II. István királyunk hívására jöttek, és Váradhegyfokon építették első monostorukat. A királyt szerzetes habitusban itt temették el.

A XIII. század közepén negyvenhat premontrei kolostor volt Magyarországon. Ezek közül a legnevezetesebbek: Bozók, Csorna, Csút, Garáb, Horpács, Jánoshida, Ság, Jászó, Türje, Türóc, Türje, Lelesz. A premontrei monostorok előjáróit Magyarországon nem apátnak, hanem prépostnak nevezték. A török hódítás, majd a reformáció idején megszűnt a monostori élet. A prépostságokat a világi főpapság, főnemesség vagy a királyi kamara vette át. A XVII. századi katolikus megújulás indította el a premontreiek újjáéledését. I. Lipót a törökellenes háborút komoly pénzzel támogató ausztriai Pernen prépostságnak ajándékozta 1697-ben Jászót és Leleszt, majd I. József 1705-ben Váradhegyfokot. 1710-ben morvaországi szerzetesek Csornán indították újra a rend működését. 1802-ben a csornai prépostság Türje és Jánoshida birtokaival megerősítve visszaállt, mint önálló magyar szerzetesközösség, viszont vállalt a szombathelyi és a keszthelyi gimnáziumok vezetését. 1808-tól 1948-ig tanítottak. 1710-ben szintén morva segítséggel a leleszi és a jászói prépostság is életre kelt, de II. József mindkettőt feloszlatta. I. Ferenc a váradhegyfoki és leleszi prépostság egykori birtokaival újra visszaállította Jászót, de nekik is vállalniuk kellett a kassai, rozsnói és a nagyváradi gimnáziumok vezetését. A trianoni békeszerződés után Jászó elvesztette iskoláit mind Csehszlovákiában, mind Romániában.

Gödöllőn 1923-1928 között új rendházat, gimnáziumot és kollégiumot építettek, és ide helyezték a jászói rendi noviciátust és a hittudományi főiskolát. Budapesten megnyílt a Norbertium, majd Budafokon a gimnázium is. 1948-ban egy éjszaka alatt az összes egyházi iskolát államosították, majd 1950-ben az összes egyházi intézményt is; ez 94 szerzetest érintett. 1996-ban a jászói, nagyváradi, a gödöllői és a külföldön élő szerzetesekből 22 volt még életben.³

A csornai prépostság 1989-ben kapta vissza központi épületeinek nagy részét, és 1993-ban a szombathelyi iskolájukban is elindult az oktatás. Gödöllőn 1990-től ismét van rendi élet, és a gimnázium is megnyitotta kapuit 1992-ben.

A jászói apátság 1993-ban kapta vissza itteni birtokait. Lelesz 1997-ben került újra a premontreiek tulajdonába.

³ Puskely 1987

Befejezés

„Valami egy órányira Király-Helmec-től van Lelesz. Nagyszerű disznó-hizlaló hely. Van benne roppant barátoklastrom. – Leleszen fölül foly a Latorca a Bodrogló és Ung megye között. Folyása kanyargó, vize világoszöld, környéke erdős a rév körül, hol kompon jön át az ember. Csend volt, mikor áthoztak, kellemes erdei csend, melyet csak egy madárfüttyenés és az evezőlápátok egyhangú lobicskolása zavart meg“ – írja Petőfi Úti levelek Kerényi Frigyeshez címzett episztólájában. Őt is elbűvölte, mint annyi más embert, a vidék még érintetlen szépsége, harmóniája és a monostor hatalmas épülete.

Húsz évvel az első dolgozatom után magam is más szemzőgből látom az itt élt szerzetesek mindennapi életét és munkáját. Az Istennek szentelt idejük mellett, maradéktalanul ellátták a hiteleshelyi feladatukat, tanították és nevelték az itt élő lakosságot, gyarapították nemcsak a Bodrogló, hanem egész Magyarország kulturális értékét és művészetét.

A kiadvány írása során megpróbáltam a lehető legtöbb adatot megszerezni, és a nyilvánosság elé tárni a monostor történetéből. A középkori freskók és barokk oltárok értelmezésénél magam is megdöbbentem azon, hogy mekkora tudás birtokában voltak leleszi elődeink. Napjaink emberének már lassan semmit sem mondanak a festmények eseményei, a szentek sokat sejtető mozdulatai, és személyes áldozatvállalásai. Mi már nem értjük a szimbólumokat, nem vesszük a kódolt üzeneteket, amit elődeink még pontosan megértettek. Ezért is íródott

ez a kiadvány, hogy megerősze az utókor számára az itt élt szerzetesek szellemi és materiális hagyatékát.

Természetesen, a monostor és főleg a levéltár tanulmányozása még sok lehetőséget rejt magában. Az országos levéltár és a rendház saját okiratainak a feltárása számos újabb tanulmánynak lehet a kiindulópontja.

Váltották egymást a történelmi korok, cserélődtek a prépostság gazdái is, és nem ugyanazok az emberek koptatják a visszhangzó folyosókat, mint nyolcszáz évvel ezelőtt. A monostor marad csak változatlan, hirdelve az isteni gondviselés dicsőségét, mely a századok viharában a pusztulástól megóvta.

Vége

Rólunk írták . . .

Az aradi vértanúkra emlékeztünk Imregen

A Csemadok Nagykaposi Alapszervezete az imregi Pro Cultura Imregh társulással közös megemlékezést szervezett az aradi vértanúk emléknapja alkalmából. Az Imregen tartott megemlékezésre a helyi minorita rendi kolostor udvarán, Sujánszky Euszták, az aradi vértanúk gyóntatópapjának sírjánál került sor.

Írta: Bálint Annamária
NAGYKAPOS.MA, 2021. 10.11.

A nagykaposi küldöttséget a helyi hagyományőrzők és a gyönyörű népviseletbe öltözött Bazsarózsa Táncsoport fiataljai üdvözölték. Ádám Norbert köszöntő szavai után Gilányi István, a Nagykaposi Gim-

názium tanára tartott ünnepi beszédet. Beszédében a történelmi források alapján ismertette az 1848/49-es szabadságharc utáni megtorlást, az aradi vértanúk utolsó óráinak történetét, nemzeti gyásznappunk eszmei üzenetét: "Az aradi vértanúk nem mindegyike volt magyar származású. Akadt, aki egyáltalán nem, némelyek pedig csak törve beszéltek a magyar nyelvet. Jellemben sem voltak egyformák, és a harctéren nyújtott teljesítményükben sem. De egyvalami biztosan közös bennük: mindannyian a „haza szent ügyéért”, a magyar szabadságért harcoltak, és áldozták fel életüket. A szerb származású Damjanich utolsó szavai: „Éljen a haza!”"

Az imregi hagyományőrző asszonykórus egy katonadalt és a Kossuth-nótát adta elő,

Varga Antónia, nagykaposi gimnazista diáklány pedig Vörösmarty Mihály Előszó c. költeményét szavalta el az egybegyűlteknél. A megemlékezés hivatalos része koszorúzással és a Himnusz eléneklésével zárult.

A találkozást követően a nagykaposi vendégeknek megmutatták a helyiek a kolostor templomát és a dombtetőről nyíló pazar panorámát. A település eredeti

román kori kolostora és temploma már a 13. században állt, ez azonban feltehetőleg a 1241. évi mongol betörés során elpusztult. A 18. században Imregre minoritákat telepítettek, és a terület a templom romjival az ő tulajdonukba került. A megemlékezést követően beszélgetések során a két szervezet biztosította egymást arról, hogy a jövőben is törekednek közös programok, rendezvények megszervezésére.

Újraéled az ipari kender a keleti végeken

A Kárpát-medencére kiterjedő ipari kendergazdaság-fejlesztési programon öt éve dolgozik a Nemzetstratégiai Kutatóintézet (NSKI). A határon átvivő INTERREG Szlovákia–Magyarország Együttműködési Program projektnek köszönhetően a nagygyéresi önkormányzat, egy-egy nagygyéresi és kassai kisvállalkozó, valamint egy nagykaposi civil szervezet is a kedvezményezettek között van.

A Bodroglóközben élők számára a hosszú távú foglalkoztatottságot biztosító programot Molnár György, az NSKI nemzeti integrációs és Kárpát-medencei hálózatfejlesztési igazgatója mutatta be. – Az általam vezetett hálózatfejlesztési igazgatóság olyan

Írta: Molnár Gabriella
Magyar7, 2021/44. számában

új hálózatépítési és fejlesztési lehetőségeket tár fel és készít elő, amelyek az egész Kárpát-medencére kiterjeszthetők. A magyarországi kendergazdálkodási hagyománya ideális lehetőségnek bizonyult arra, hogy egy közös gazdaságfejlesztési programot építsünk rá. Munkatársaimmal az elmúlt években e témakörön belül különböző projekteket kezdeményeztünk. Ezek legjelentősebbike éppen a folyamatban lévő „Future in hemp – Kenderben a jövő” akcióterv, amely az INTERREG V-A Szlovákia–Magyarország keretében (SKHU/1802/3.1/012) valósul meg 7 012 325,74 euró összköltséggel. A Kárpát-medencében ez az első EU-s forrásból megvalósuló, beruházásokra épülő kenderipari gazdaság. 6 egyedi, de egymással összefüggő alprojektből áll, melyek fejlesztik a helyi adottságokra épülő gazdaságokat, munkahelyeket hoznak létre, illetve a helyi szereplőkkel versenyképes tudást osztanak meg.

Az alprojektek miképpen épülnek egymásra?

A határ két oldalán fekvő Nagyszőlő és Nagygyéres között a valaha meglévő közvetlen átjárást lehetővé tevő közút most 4,3 km hosszúságban újonnan megépül. Ez nemcsak a két ország kendergazdasági szereplőinek a kapcsolattartását, egymás közötti áruforgalmát teszi lehetővé, de egyben elősegíti a kistérségi munkaerő-piaci mobilitást is. A magyar oldalon, Barabáson kialakításra kerülő kenderkóro-feldolgozó üzemből a megcsordult kenderfonalból méterárut, kendervásznat szőnek majd. A kibővített kassai varrodában mutató lakás-kiegészítők ké-

szíthetők belőle. A magyar oldalon, Géberjénben egy meglévő élelmiszer-ipari és kozmetikai olajító kapacitásának a bővítésére is sor kerül, amellyel majd a kendermagból – a táplálék kiegészítőjeként egyre nagyobb népszerűségnek örvendő – olajat nyerik ki. A nagygyéresi kézműves textilműhelyben egyedi textiltasakok készülnek majd. A nagygyéresi tudásközpontban egy helyen gyűjtik össze az ipari kender feldolgozásáról és hasznosításáról fellelhető tudásanyagot, és tovább is adják azt az érdeklődőknek. Ugyancsak itt kiállító terem, múzeumi műhely és konferenciaközpont is létesül, ahol termékbemutatókat és szakmai találkozók szervezhetők. A közeli, magyarországi Karoson pedig a kender gyógyászati célú felhasználásával kapcsolatos feldolgozó csarnok épül, ahol biokendertea, biokendermagolaj, CBD félkész termék és kender brikett készül majd.

Melyek a projekt rövid és hosszú távú céljai? Hány új munkalehetőség jön létre?

A projekt nemzetstratégiai jelentőséggel bír. A határ mindkét oldalát érintve ebben az akciótervben egyelőre 14 új munkahely létesül. A szülőföldön való boldogulást meghaladóan lehetőséget nyújt a kelet-közép-európai együttműködésre is. A program segítségével a világban zajló változásokkal lépést tartva, az ipari kenderből versenyképes, egészségvédő és környezetbarát termékek készülhetnek, és kerülnek piacra. Előkészítő munkánk lényege, hogy olyan tudásgyűjtő és partnerséget építő tevékenységet végeztünk az elmúlt 5 évben, amelyre alapozva ma már rendelkezésünkre áll egy komplex program. Távlati célunk az egész Kárpát-medencére kiterjeszteni ezt az ágazatot, és a teljes térségben létrehozni egy összefüggő ipari kendergazdaságot. Ez majd idővel magába foglalná a kenderfeldolgozásban rejlő további éghajlatvédő, környezetkímélő lehetőségek kihasználását. Olyan természetes megoldásokat, mint például az építőiparban a kenderbeton, a kiváló hang- és hőszigetelő elemek, a biokompozit, vagy éppen az autóiipari bioműanyag gyártását is.

A kender hol szerzik majd be a feldolgozó üzemek?

Ez a projekt nem foglalja magába a kender termesztését. Vannak már pár éve jól működő, más támogatási lehetőségeket igénybevevő kendergazdaságok Magyarországon. Közülük kettő majd a Kenderben a jövő beszállítója is lesz.

Mikor lesz a tervekből valóság?

Az ütemterv szerint a beruházások 2022 tavaszán befejeződnek, az esetlegesen indokolt halasztás legfeljebb év végéig kérhető. Bizom benne, hogy a jövő év közepéig mind a hat helyen sikerül befejeznünk a munkákat, és létrejöhet a kender feldolgozásának és hasznosításának határon átvivő összehangolt rendszere.

A kender jövője a múltjára épül

A projekt szlovákiai részére eső, még 2018-ban megpályázott 2,2 millió eurós beruházást Nagygyéres község nyerte el. Pál Zoltán polgármester örömebe azonban ürmös is vegyült az elmúlt hónapokban. A világvárvány következtében megemelkedett építőanyagárak miatt a kivitelező céggel újabb költségvetési tervet kellett kidolgoznia. Ettől függetlenül bízik benne, hogy időben elkészülhet a volt iskolaépület felújítása, amelyben az EXPO tudásközpont kap majd helyet. Abban is bízik, hogy idővel a környező gazdák jó része éppen egy ott zajló konferencia vagy konzultáció hatására dönt az igénytelen, gyorsan növekvő, vegyszermentesen termesztendő sokrétű csodanövény mellett. Véleménye szerint ezek a tevékenységek hozzájárulhatnak a leszakadó, halmozottan hátrányos térség foglalkoztatottsági mutatóinak a javulásához, és az ipari kenderre épülő feldolgozóipari és kereskedelmi tevékenység fejlesztéséhez. Tudomása szerint nálunk Nyitra és Komárom körül már újra felfedezték a kendertermesztés előnyeit.

A nagygyéresi varróműhely

A Nagykaposi és Vidéke Társulás elnöke, Gabri Rudolf elmondta, hogy a civil szervezet két alprojekt megvalósításában is partner. A Koordináció és kommunikáció alprojektjük összefogja a Kenderben a jövő című területi akcióterv többi szereplőjének tevékenységét, elősegíti együttműködésüket, valamint népszerűsíti a területi akciótervet. A másik alprojekt pedig a 14 új munkavállaló magyar és szlovák nyelvű oktatására irányul. Ehhez elkészült a tananyag, jelenleg zajlik a közbeszerzés. A varrás-oktatás 2 helyszínen

fog zajlani, elméleti és gyakorlati részzel, kassai és nagygyéresi helyszínnel. A kender feldolgozásával kapcsolatos tudásmegosztás során műhelymunkákat is szerveznek. A későbbiekben további kenderipari szakemberek képzése, tananyagok fejlesztése és a szemléletformálás is szerepet kap.

Az új ipari varrógépek próbája

Csizmadia Tímeának Királyhelmeceken rófos boltja van és lakáskiegészítők varrásával foglalkozik. Három évvel ezelőtt szólították meg a vállalkozásfejlesztési lehetőséggel, és mint mondja, nem bánja, hogy belevágott. A 31 ezer eurónyi támogatásnak köszönhetően Nagygyéresben, saját ingatlanja felújításával, egy nem is remélt álma válhat valóra: kézműves varróműhelye lesz, ahol majd egy varrónőt is alkalmazhat. Az ipari varrógépeket már beszerezte, és tavasszal el is kezdődhet a munka. Alig várja, hogy a karbonlábnyomtól mentes magyar kendervászon első szállítmányát megtapintassa és varrasson belőle. Biztos benne, hogy a környék ügyes kezű asszonyainak gond nélkül el tudja majd adni a kendervásznat méterárúként is. Sokan egyébként már most vinnék, mondta Csizmadia Tímea.

A magyar kenderkultúra

A magyarság már a honfoglalás előtt ismerte a kender és rostanyagának hasznosítási módját. Bizonyíték erre a honfoglalás előtti, török eredetű kender, tiló, csepű, szösz szavaink. Ezt erősíti az a tény is, hogy eleink a honfoglalás előtt éppen azon a dél-orosz alföldön éltek századokig, ahová a kender őshazáját tesszük. A Bodroglóközben a 18. században szinte minden település határában termesztettek kenderet. A néprajzi gyűjtések tanúbizonysága szerint, az itteni háziipari tevékenységekről szóló ismertetések legtöbbször a kendermunkákhoz kapcsolódik. A meglévő faluházak szinte mindegyikében fellelhetők még az ehhez használt eszközök: a kézi kendertrő, vagyis a tiló, a rost puhítására szolgáló kalodás és bálványos kenderdörzsölő, a guzsaly, a gereben, a szováta. A bodroglóközi népi ruházatkészítésében épp a kendervászonnak jutott a legnagyobb szerep. A háború alatt és még a múlt század derekán is sok falusi asszony maga szötte családjá számára a kendervásznat. Az 50-es években a szomszédos Ung-vidéki pár száz lelkes faluban, Vajánban kenderfeldolgozó üzem is működött.

JANUÁR		FEBRUÁR		MÁRCIUS		ÁPRILIS		MÁJUS		JÚNIUS				
1	Szo	Fruzsina, Újév A Szlovák Köztársaság megalapításának napja	1	K	Ignác	1	K	Albin	1	V	Fülöp, Jakab, Munka Ünnepe, Anyák napja	1	Sze	Tünde, Gyermeknap
2	V	Ábel	2	Sze	Karolina, Aida	2	Sze	Lujza	2	H	Zsigmond	2	Cs	Kármén, Anita
3	H	Genovéva, Benjámín	3	Cs	Balázs	3	Cs	Kornélia	3	K	Tímea, Irma	3	P	Klotild
4	K	Titusz, Leona	4	P	Ráhel, Csenge	4	P	Kázmér	4	H	Izidor	4	Sze	Mónika, Flórián
5	Sze	Simon	5	Szo	Ágota, Ingrid	5	Szo	Adorján, Adrián	5	K	Vince	5	Cs	Györgyi
6	Cs	Boldizsár, Vizkereszt	6	V	Dorottya, Dóra	6	V	Leonóra, Inez	6	Sze	Vilmos, Bíborka	6	P	Ivett, Frida
7	P	Attila, Ramóna	7	H	Tódor, Rómeó	7	H	Tamás	7	Cs	Hermann	7	Szo	Gizella
8	Szo	Gyöngyvér	8	K	Aranka	8	K	Zoltán, <i>Nemzetközi Nőnap</i>	8	P	Dénes	8	V	Mihály, A fasizmus elleni küzdelem napja
9	V	Marcell Melánia <i>Erdélyi Zsuzsanna néprajztudós születésének évfordulója</i>	9	Sze	Abigél, Alex	9	Sze	Franciska, Fanni	9	H	Erhard	9	H	Gergely
10	H	Ágota <i>Herczegh Géza jogtudós halálának évfordulója</i>	10	Cs	Elvira	10	Cs	Ildikó	10	V	Zsolt	10	K	Ármin, Pálma
11	K	<i>Herczegh Géza jogtudós halálának évfordulója</i>	11	P	Bertold, Marietta	11	P	Szilárd	11	H	Leó, Szaniszló, <i>A magyar költészet napja</i>	11	Sze	Ferenc
12	Sze	Ernő	12	Szo	Lívია, Lídia	12	Szo	Gergely	12	K	Gyula, <i>A Felvidékről kitelepített magyarok emléknapja</i>	12	Cs	Pongrác
13	Cs	Veronika	13	V	Ella, Linda <i>Erdélyi Zsuzsanna néprajztudós halálának évf.</i>	13	V	Krisztián, Ajtony	13	Szo	Ida	13	P	Szervác, Imola
14	P	Bódog	14	H	Bálint, Valentin	14	H	Matild	14	Cs	Tibor	14	Szo	Bonifác
15	Szo	Lóránt, Loránd	15	K	Kolos, Georgina	15	K	Kristóf, <i>Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc ünnepe</i>	15	P	Anasztázia, Tas, Nagy péntek	15	V	Zsófia, Szonja <i>Galgóczy Tibor népművész halálának évfordulója</i>
16	V	Gusztáv Antal, Antónia,	16	Sze	Julianna, Lilla	16	Sze	Henrietta	16	Szo	Csongor	16	H	Mózes, Botond
17	H	<i>Mécs László pap-költő születésének évfordulója</i>	17	Cs	Donát	17	Cs	Gertrúd, Patrik	17	V	Rudolf, Húsvétvasárnap	17	K	Paszkál
18	K	Piroska	18	P	Bernadett	18	P	Sándor, Ede	18	H	Andrea, Ilma, Húsvéthétfő	18	Sze	Erik, Alexandra
19	Sze	Sára, Márió	19	Szo	Zsuzsanna	19	Szo	József, Bánk	19	K	Emma	19	Cs	Ivó, Milán
20	Cs	Fábián, Sebestyén	20	V	Aladár, Álmos	20	V	Klaudia	20	Sze	Tivadar	20	P	Bernát, Felícia
21	P	Ágnes	21	H	Eleonóra	21	H	Benedek	21	Cs	Konrád	21	Szo	Konstantin
22	Szo	Vince, Artúr, <i>A magyar kultúra napja</i>	22	K	Gerzson	22	K	Beáta, Izolda	22	P	Csilla, Noémi	22	V	Júlia, Rita
23	V	Zelma, Rajmund <i>Erdélyi János költő halálának évfordulója</i>	23	Sze	Alfréd	23	Sze	Emőke	23	Szo	Béla	23	H	Dezső
24	H	Timót	24	Cs	Mátyás	24	Cs	Gábor, Karina	24	V	György	24	K	Eszter, Eliza
25	K	Pál	25	P	Géza	25	P	Irén, Irisz	25	H	Márk	25	Sze	Orbán
26	Sze	Vanda, Paula	26	Szo	Édina	26	Szo	Emánuel	26	K	Ervin	26	Cs	Fülöp, Evelin
27	Cs	Angelika	27	V	Ákos, Bátor	27	V	Hajnalka	27	Szo	Zita	27	P	Hella
28	P	Károly, Karola	28	H	Elemér	28	H	Gedeon, Johanna	28	Cs	Valéria	28	Szo	Emil, Csanád
29	Szo	Adél				29	K	Augusztina	29	V	Magdolna	29	V	Janka, Zsanett
30	V	Martina, Gerda				30	Sze	Zalán	30	H	<i>Géczi Lajos tanár, közíró születésének évfordulója</i>	30	H	Péter, Pál
31	H	Marcella				31	Cs	Árpád	31	K	Angéla, Petronella	31	Cs	Pál

JÚLIUS		AUGUSZTUS		SZEPTEMBER		OKTÓBER		NOVEMBER		DECEMBER				
1	P	Tihamér, Annamária	1	H	Boglárka	1	Cs	Egyed, Egon, A szlovák alkotmány ünnepe	1	K	Marianna, Mindenszentek	1	Cs	Elza
2	Szo	Ottó	2	K	Lehel	2	P	Rebeka, Dorina	2	V	Petra	2	P	Melinda, Vivien
3	V	Kornél, Soma	3	Sze	Hermina	3	Szo	Hilda	3	H	Helga	3	Cs	Ferenc, Olívia
4	H	Ulrik Emese, Sarolta, Szent Cirill és Metód napja	4	Cs	Domonkos, Dominika	4	V	Rozália	4	K	Ferenc	4	V	Borbála, Barbara
5	K		5	P	Krisztina	5	H	Viktor, Lőrinc	5	Sze	Aurél	5	H	Vilma
6	Sze	Csaba	6	Szo	Berta, Bettina	6	K	Zakariás	6	Cs	Brúnó, Renáta, <i>Aradi vértanúk emléknapja</i>	6	V	Lénárd
7	Cs	Apollónia	7	V	Ibolya	7	Sze	Regina	7	P	Amália	7	H	Rezső
8	P	Ellák	8	H	László	8	Cs	Mária, Adrienn	8	Szo	Koppány	8	K	Zsombor
9	Szo	Lukrécia	9	K	Emőd	9	P	Ádám	9	V	Dénes	9	Sze	Tivadar <i>Mécs László pap-költő halálának évfordulója</i>
10	V	Amália	10	Sze	Lőrinc	10	Szo	Nikolett, Hunor	10	H	Gedeon	10	Cs	Réka
11	H	Nóra, Lili	11	Cs	Zsuzsanna, Tiborc	11	V	Teodóra	11	K	Brigitta	11	P	Márton
12	K	Izabella, Dalma	12	P	Klára	12	H	Mária	12	Szo	Miksa	12	Szo	Jónás, Renátó
13	Sze	Jenő	13	Szo	Ipoly	13	K	Kornél	13	Cs	Kálmán, Ede	13	V	Szilvia
14	Cs	Őrs, Stella	14	V	Marcell <i>Géczi Lajos tanár, közíró halálának évfordulója</i>	14	Sze	Szeréna, Roxána	14	P	Helén	14	H	Aliz
15	P	Henrik, Roland	15	H	Mária	15	Cs	Enikő, Melitta, Hétfajdalmú Szűz Mária ünnepe	15	Szo	Teréz	15	K	Albert, Lipót
16	Szo	Valter	16	K	Ábrahám	16	P	Edit	16	V	Gál	16	Sze	Ödön Hortenzia, Gergő A szabadságért és demokráciáért vívott harc napja
17	V	Endre, Elek	17	Sze	Jácint	17	Szo	Zsófia	17	H	Hedvig <i>Herczegh Géza jogtudós születésének évfordulója</i>	17	Cs	
18	H	Frigyes	18	Cs	Ilona	18	V	Diána <i>Galgóczy Tibor népművész születésének évfordulója</i>	18	K	Lukács	18	P	Jenő
19	K	Emília	19	P	Huba	19	H	Vilhelmina	19	Sze	Nándor	19	Szo	Erzsébet
20	Sze	Illés	20	Szo	István, Szent István ünnepe	20	K	Friderika	20	Cs	Vendel	20	V	Jolán
21	Cs	Dániel, Daniella	21	V	Sámuel, Hajna	21	Sze	Máté, Mirella	21	P	Orsolya	21	H	Olivér
22	P	Magdolna	22	H	Menyhért, Mirjam	22	Cs	Móric	22	Szo	Eiöd	22	K	Cecília
23	Szo	Lenke	23	K	Bence	23	P	Tekla	23	V	Gyöngyi, <i>Az 1956-os forradalom évfordulója</i>	23	Sze	Kelemen, Klementina
24	V	Kinga, Kincső	24	Sze	Bertalan	24	Szo	Gellért, Mercédesz	24	H	Salamon	24	Cs	Emma
25	H	Kristóf, Jakab	25	Cs	Lajos, Patrícia	25	V	Eufrozina, Kende	25	K	Blanka, Bianka	25	P	Katalin
26	K	Anna, Anikó	26	P	Izsó	26	H	Jusztina	26	Sze	Dömötör	26	Szo	Virág
27	Sze	Olga, Liliána	27	Szo	Gáspár	27	K	Adalbert	27	Cs	Szabina	27	V	Virgil
28	Cs	Szabolcs	28	V	Ágoston	28	Sze	Vencel	28	P	Simon, Szimonetta	28	H	Stefánia
29	P	Márta, Flóra	29	H	Beatrix, Erna, Szlovák nemzeti felkelés napja	29	Cs	Mihály	29	Szo	Nárcisz	29	K	Taksony
30	Szo	Judit, Xénia	30	K	Rózsa	30	P	Jeromos	30	V	Alfonz Farkas, <i>Megemlékezés az elhurcoltakról</i>	30	Sze	András, Andor
31	V	Oszkár	31	Sze	Erika, Bella				31	H		31	Szo	Skultéty Csaba publicista születésének évfordulója